

Nr 21

Civilutskottets betänkande i anledning av motion om översyn av handikappbyggnormerna i byggnadsstadgan**Motionen**

I motionen 1972:616 av fru Skantz m. fl. (s) hemställs att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller att 42 a § byggnadsstadgan ändras så att bestämmelsen avser även andra handikappade personer än dem som för närvarande anges i bestämmelsen.

Gällande ordning m. m.

42 a § byggnadsstadgan (BS) har följande lydelse:

De utrymmen i byggnad till vilka allmänheten äger tillträde eller som utgör arbetslokal skola i skälig omfattning utformas så att de bliva tillgängliga för att kunna nyttjas av personer vilkas rörelseförmåga eller orienteringsförmåga är nedsatt till följd av ålder, invaliditet eller sjukdom.

I anslutning till stadgandet har statens planverk utfärdat föreskrifter för tillämpning därav. Däri ingår såväl bindande föreskrifter som råd och anvisningar.

Handikappinstitutet har gett ut ett flertal s. k. Rapporter, som behandlar komponenter inom bostaden och utomhusmiljön.

I 48 § BS anges de särskilda byggnadstekniska krav som ställs på byggnad för särskilt ändamål, såsom industribyggnad, byggnad för undervisning, vårdanstalt, hotell, pensionat, samlingslokal samt lokal för hantverk och industri. Sådan byggnad skall fylla de särskilda krav, som med hänsyn till verksamhetens art skäligen bör uppställas på bl. a. hygien, trevnad och bekvämlighet för dem som skall vistas i byggnaden.

De nämnda bestämmelserna skall tillämpas vid nybyggnad och ändring av byggnad.

Till de nämnda bestämmelserna anknyter krav även i andra författningar som t. ex. arbetarskyddslagen och hälsovårdsstadgan.

I anslutning till i bostadslånekungörelsen angivna förutsättningar för lån, enligt vilka bl. a. bostadslägenhets storlek, utformning och utrustning skall uppfylla skäliga krav på god bostadsstandard, har bostadsstyrelsen gett allmänna tillämpningsföreskrifter och anvisningar.

Rekommendationer i fråga om bostadsstandard finns i bostadsstyrelsens skrift God bostad – i dag och i morgon. Arbeta med översyn därav pågår inom styrelsen.

Invalidbostadsbidrag kan enligt räntelånekungörelsen beviljas för sådan särskild inredning av bostadslägenhet eller sådant särskilt utrymme

som rörelsehindrad invalid eller person med starkt nedsatt synförmåga behöver. 1970 års riksdag förordade en översyn av villkoren för invalidbostadsbidrag i syfte att öppna möjligheten till bidrag till nya grupper. Handikapputredningen har fått i uppdrag att i samråd med bostadsstyrelsen utreda frågan om ett vidgat tillämpningsområde för bidragen.

Samlingslokalutredningen har (SOU 1971:96) tagit upp vissa frågor om handikappanpassning av samlingslokaler.

Utskottet

I fråga om invalidbostadsbidrag har en vidgning skett av tillämpningsområdet i riktning mot att inte endast den fysiska tillgängligheten och användbarheten av vissa bostäder skall ökas. Med utgångspunkt i bedömningen att näst efter specialbostäderna de för allmänheten upplåtna utrymmena samt arbetsplatserna bör få ökad användbarhet för personer med speciella miljökrav framstår motionärernas allmänna syfte som beaktansvärt. Utskottet har anledning förutsätta att de krav som därvidlag framställs för att tillgodose intressen av bl. a. den art som anges i motionen bevakas inom planverkets, bostadsstyrelsens och socialstyrelsens normarbete och därmed föranleder undersökningar av hur sådana krav bör och kan preciseras. Underlag vinnas därmed för de avvägningar som närmast ankommer på Kungl. Maj:t. Vad utskottet sålunda anfört bör riksdagen som sin mening ge Kungl. Maj:t till känna.

Utskottet har emellertid inte övertygats om lämpligheten att förorda en ändring av 42 a § BS. Det enligt ovan förutsatta arbetet jämte handikappinstitutets och handikapporganisationernas bedömningar torde få visa i vilken omfattning och i vilket administrativt sammanhang övervägandena närmast blir aktuella.

Utskottet hemställer

att riksdagen

a. som sin mening ger Kungl. Maj:t till känna vad utskottet anfört,

b. avslår motionen 1972:616.

Stockholm den 20 april 1972

På civilutskottets vägnar

ERIK GREBÄCK

Närvarande: se under utskottets betänkande CU 1972: 25.